

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 21. julija.

—r.— Gospod minister Conrad, kojega sladko smehljanje je pri nas Slovencih še v tako slabem spominu, ima nalogo, da v parlamentarnih počitnicah razvija germanizatorične svoje moči, da mej temi počitnicami podira, kar se je v parlamentu poprej s silo in težavo rodilo, ter da mej temi počitnicami zatira in ruje korenine, iz katerih je tu in tam pognala ali hotela pognati ljubezen do grofa Taaffeja in njegovega ministerstva. Baron Conrad je tista grenka kaplja, radi katere se Taaffejevega ministerstva nikdar iz srca radovati ne moremo; kadar dvignemo kupo do ust, da bi se napili sladke pijače, tedaj vselej prikaže se nam pred dušo vedno se smehljajoči mili obraz barona Conrada, ali mi odstavimo kupo, boječ se, da dobrovoljni ta minister nij nasul strupa v njo! Tudi Čehi so zdaj dobili s težavami in boji česko svojo univerzo. Vse je navdušeno, vse pričakuje najboljših sadov od novega čeho-slovanskega zavoda. Ali mej tem so napočile parlamentarne počitnice, poslanci odhité domov, in baron Conrad stopi v svoj element. In nij nam bilo treba dolgo čakati — nekega lepega dne zagledal je v uradnem dunajskem časopisu življenje najnovejši ukaz barona Conrada, s katerim se je jednokrat za vselej odbila glava česke univerze, ter zaukazalo, da morajo tudi česki akademiki svoje poskušnje napravljati v nemškem jeziku! S tem je oče Conrad čez noč germaniziral česko vseučilišče ter hotel brez dvombe doseči namen, da bi se pomnožilo dijaštvo nemške univerze s Čehi. Ker toliko je razumno samo ob sebi, da bode vsakdo obiskoval rajši nemško univerzo, če bode moral konečno v nemškem jeziku napravljati svoje izpite. Mi obžalujemo usodo bratov Čehov, ali na drugej strani se pa zopet veselimo, da je ekscelenca Conrad pričel zdaj boj tudi s Čehi. Do zdaj je s svojimi ukazi

hodil samo nad Slovence in počel je, kar se mu je ljubilo; na energičnega nasprotnika tako nij nikjer našel! Zdaj pa se mu morda pripeti kaj človeškega in prav lahko se zgodi, da se bode gospodu ministru zdrobil fotelj, na katerem zdaj uže toliko časa tako mogočno sedi, kakor da je pribit in privezan nanj!

Za nas je zadnji Conradov ukaz pred vsem za tega delj prepomenljiv, ker se je z njim nemški jezik kot de facto državnim jezikom proglasil. V Avstriji živi mala četica prenapetih patrijotov, ki je v trdnej veri, da prihodnost Avstrije toliko časa nij varna, dokler se s strogim zakonom ne izreče, da je nemški jezik državni jezik. Ker je baron Conrad imel pogum, da je stopil s svojim ukazom pred svet, potem bode brez dvombe istina, da je grof Taaffe sam preprižan ideji, vsled katere naj se po zakonu izreče, da je v Avstriji nemški jezik državni jezik. Mi upamo, da se v parlamentu nikdar ne bode dobila večina, ki bi po zakonu napravila za vse večne čase trdnjavo krog nemškega jezika. Tak zakon razdražil bi slovansko javno mnenje prav zelo: nemški jezik je zavoljo prenapetosti, arogance in terorizma nemških uradnikov uže tako močno sovražen mej Slovancem; če se obklopi z zakonom, sovražili ga bode moč še mnogo bolj! Nas Slovence z nemščino uže zdaj pitajo povsod, zdaj, ko se smejo samo na prakso izgovarjati! Če pa jim daste zakon v roke, potem nas bodo bičali z njim kakor s škorpionji, in pri vsih oknih nam bodo s silo nemščino v hišo metali! Kar se tiče vprašanja glede nemškega državnega jezika, regulirata naj ga čas in potreba. Kolikor zahtevala bode potreba, ostal bode nemški jezik sam ob sebi državni jezik. Kjer pa potreba ne zahteva, bil bi zakon sama muka ter bi ne imel drugega namena, nego pospeševati kruto germanizacijo. Zakonitega državnega jezika ne po-

trebujemo! In če hoče baron Conrad za Česko de facto ustvariti tak jezik, potem moramo tudi mi Slovenci izreči svoj protest, ker živimo ravno v zavesti, da bode baron Conrad v hipu hotel ponemčiti slovenske učilnice, če nam jih bode kdaj dodelilo grofa Taaffeja ministerstvo. Zdaj pa še nij kaj ponemčiti, ker ravno nij slovenskih učilnic!

POZIV

k pristopu v „Slovensko Društvo“.

Vljudno podpisani, začasni odborniki, vabijo na podlagi pravil, od vlade potrjenih, vse (§ 4) Slovence štajerske, naj pristopijo političnemu „Društvu Slovenskemu“.

Druži nas sorodna kri slovanska, navdaje bratska ljubezen, navdušuje iskrena želja, zagotoviti svojemu rodu in jeziku slovenskemu obstanek in veljavo na slovenskih tleh.

Gosti napadi številnih sovražnikov silijo nas v obrambo z združenimi močmi.

Pristopite torej, bratje slovenski, od solčavskih planin do hrvaške, ogerske in nemške meje, od Golice in Peče do Rogačke gore in Brežiške nižave. Zberimo se Slovenci od Mure do Save. Združimo se! Sezimo si v bratske roke narodujaki vsakega okraja, slehernega stanu! Borimo se složno za pravice svojega naroda! Odbijajmo vzajemno sovražnike. Skrbimo združeni narodu za dušni in gmotni napredek! Držimo se gesla, po katerem presvetli naš cesar Franc Jožef I. slavno vladarijo mogočnej Avstriji: „z združenimi močmi“.

Društvenike oglašivše se vzprejemajo odborniki in poverjeniki. (§ 9). Vsak društvenik dobi vzprejemnico z društvenimi pravili vred. Društvenina znaša 1 gold. in se plača pri vzprejetju v društvo. Odborniki in poverjeniki pošljejo denar gosp. dr. Jarneju Glančniku, advokatu v Mariboru, ki je začasni denarničar.

LISTEK.

Tragične hiše.

(Po Ch. Monselet-u.)

„Tu tedaj je bilo, gospod sosed?“

„Da, da, v hiši št. 96.“

Vprašatelj in vprašani pomešata se mej pred hišo št. 96. uže nakopičeno občinstvo in poslušata z drugimi radovedneži besede zgovorne stare žene, hišne oskrbnice sosednje najemne kasarne, ki si je prizadevala popisati pred nekoliko urami izvršeni zločin v kolikor možno živih bojah.

„V katerem nadstropju dogodil se je krvavi drama?“ vpraša nekdo izmej poslušalcev.

„V drugem nadstropju.“

„Ali mi ne morete točno pokazati dotičnega okna?“

„Z veseljem . . . soba, v katerej se je poskusil umor, je baš nad nadpisno tablo onega krojača.“

„To je čudno . . . Nijste li rekli poprej, da morilec niti skušal nij ubežati?“

„Da, da, niti v glavo mu nij palo, da je možno ubežati.“

„Jaz tudi mislim, da bi bil lahko ubežal, brez posebnih ovir.“ —

„Se ve da bi bil lahko.“

Posnemaje vzgled mimo idočih približal sem se jaz temu živemu časniku.

Jeden izmej okolo stoječih reče k meni obrnen:

„Ali se Vam ne zdi, da ima ta hiša posebno odurno vnanjost, kakor da jej je sojeno, biti pozoriščem groznega zločina?“

„To ravno ne, odvrnem jaz, dozdeva se mi baš nasprotno, da izgleda to poslopje ravno tako nedolžno in brezpomembno, kakor vse druge najemne hiše.“ —

Ali se Vam ne zdi, da bi se Lavatru, o katerem se govori, da je grehote in kreposti ljudij čital igraje raz lobanje in obraze — kar se sicer nikdar nij dokazalo za trdno — jedva posrečilo, uganiti takoj po vnanjem lici kakega zidu, kaj se bode vse dogodilo za tem zidom?

Nič nij bolj slepilnega nego vnanjost hiše. Saj imamo brez števila starih umazanih, temnih in sum-

njihiv hiš — na primeru: razdrapane kolibe v „rue del' Hotel de ville“ v katerih bivajo pošteni, pridni delavci; a marsikatera lepo pobeljena hiša z zeleno barvanimi vraticami (Fensterladen) je pribeljaljšče najpódejšče druhali.

Saj mi pač verujete, če Vam zagotavljam, da je malo hiš v Parizu, katere bi ne bile pozorišče vsaj jednega drame.

Za tega delj mi je prva skrb, če hočem najeti stanovanje, da povprašujem po tragičnih in sploh tužnih dogodkih, ki so se pripetili v hiši, v katero hočem prestaviti svoje penate. Nijsem strahopetnež niti babjeveren, a vender mi nij ljubo, da bi me v spanji motil spomin na velik umor. Baš jednako neprijetno mi je, če iz dnevnega koledarja tega ali onega časnika pozvem, da so pred toliko in toliko leti v stanovanju, kjer bivam zdaj jaz, človeka zadavili in razmesarili na osemnajst koscev.

Nikakor pa nij lahko to pozvedeti po hišnem oskrbniku; če namreč tacega vprašate naravnost, odgovori Vam zanikavno, zaradi tega poslužujem se jaz prelesti, ki vsikdar obvelja, katero Vam tedaj smem priporočati z dobro vestjo.

Jaz grem namreč za hišnim oskrbnikom v sta-

Za poverjenike prošeni so gospodje: dr. Josip Sernec v Celji, dr. Al. Gregorič v Ptuiju, dr. Geršak v Ormoži, Josip Kukovec v Ljutomeru, dr. Gorički v Zgornji Radgoni, Fran Rojko pri sv. Lenartu v Slov. Goricah, Anton Potočnik v Mahrenbergu, dr. Jož. Šuc v Slov. Gradci, Jan. Vošnjak v Šoštanji, dr. A. Prus v Konjicah, Pet. Limavšek v Slov. Bistrici, Vinko Geršak v Podčetrtku, dr. G. Srebre v Brežicah, Al. Podhostnik v Sevnici, Anton Balon na Vranskem, E. Širca v Žavci, J. Lipold v Mozirji, J. Skaza v Šmarji in Lovro Potočnik v Gornjem Gradu. Prvi občni zbor bode meseca avgusta.

V Mariboru, dne 16. julija 1882.

Dr. Franc Radaj,
predsednik.

Dr. Jarnej Glančnik,
denarničar.

Dr. Lavoslav Gregorec,
tajnik.

Dr. F. Dominkuš, Paul Simon, Dr. Josip Sernec,
Dr. Alojzij Gregorič,
odborniki.

Iz „poročila ljubljanskega višjega gimnazija“

posnemamo, da je bilo na tem zavodu začetkom letošnjega šolskega leta 668 rednih učencev in 2 privatista, koncem leta pa 609 rednih učencev in 4 privatisti. Te številke pač jasno govore, da bi bil drug slovensk gimnazij v Ljubljani pač nujna in skrajna potreba. — Po narodnosti je bilo 457 Slovencev, 146 Nemcev (pa ne vprašajte kakih!), 7 Italijanov, 3 Čehi. Najstarejši dijak je imel 23 let, najmlajši 11; v prvi šoli je bil jeden učenec 19 let star. — Napredek je bil zelo povoljen. Izmed 609 rednih učencev jih je dobilo prvi red z odliko 57 [največ v osmeh šoli (9), najmanj v IV. a (nobeden)], prvi red 359, drugi red 60, tretji red 43; 84 dijakom se je dovolila ponavljavna preskušnja po počitnicah, 6 jih je ostalo zaradi bolezni neizprašanih. Če vzamemo, da doboti dve tretjini onih dijakov, ki imajo ponavljavni izpit, po počitnicah prvi red, tedaj nij celó 5% neugodnih redov. Tak uspeh se more pri tako obiskanem gimnaziju imenovati po pravici zelo ugoden. — Razredov je bilo 14; v prvi šoli so bili trije razredje (a, b, c), v drugej, tretjej, četrtjej in petej po dva (a, b). V nekaterih razredih smo zapazili preveliko, skoraj nepostavno število dijakov. Nek ministerjalni ukaz namreč zapoveduje, da se morajo deliti v paralelke oni razredi, ki imajo čez 50 učencev, kajti s prevelikim številom učencev niti najboljši učitelj ne more doseči dosta ugodnega uspeha. Na ljubljanskem gimnaziju so imeli začetkom leta ti razredi malo preveliko število učencev: I. b (59), II. b (54), III. b (66!), V. b (51), VII. (58!). A opravičiti se da to le s tem, da ima gimnazij premalo prostorov; celó v sosednji Mahrovej hiši sta se morali najeti dve sobi za dva gimnazijalna

novanje, konstatujem, da je vse v dobrem stanju, da je število shramb in duri prilično, občudujem lepa zrcala, ki visé nad vsemi kamini, lepe nove tapete, krasni razgled in si dam pripovedovati o priprostih navadah drugih prebivalcev v hiši.

Najedenkrat ga povprašam z glasom, kakor bi me brigalo prav malo:

„Apropos: pripetil se je, če se ne motim, v tej hiši tragičen dogodek, ki je vzbudil tedaj velikansko senzacijo.“

„Ah, to je stara stvar! Saj merite na umor, ki se je izvršil pred petnajstimi leti v prvem nadstropju.“

To mi je dovolj; odslej sem uže odločen, da tega stanovanja ne vzamem; vendar izprašujem Cerbera še na dalje.

„Da, da,“ odgovorim mu, „mož je . . .“

„Ne, ženska je bila.“

„Da, res, ženska. Grdoba!“

„Kako, Vam je znana ta žalostna dogodba?“

„Se ve da!“

„Hišni gospodar prepovedal nam je, omenjati tega drame, veliko ljudij je namreč tako abotnih, da jih kaj tacega odplaši. Pa kakor opazujem z veseljem, se Vi ne brigate za take malenkosti.“

razreda. Nadejamo se, da se v prihodnje kolikor mogoče razdele preštevilni razredi v paralelke naše mladine in njenemu napredku na korist. — Učiteljsko oboje je šteló 25 udov; izmed teh je bil jeden zaradi bolezni vse leto na odpustu, voditelj g. Smolej pa ne poučuje, ker oskrbuje zraven voditeljstva še nadzorstvo kranjskih srednjih šol. Najstarejši profesor ljubljanskega gimnazija in sploh vseh avstrijskih šol je g. Valentin Konšchegg, ki je definitivno nameščen uže od 24. septembra 1842, tedaj celih 40 let. Ker dobodo profesorji uže po 30 službenih letih celo penzijo, pač ne vemo, zakaj se ta gospod profesor še vedno neče umakniti čilejšej in boljše moči! Čas bi bil, da bi ga slavna vlada dela uže tandem aliquando v „pošteno zasluženi pokoj.“

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 21. julija.

Vsi Slovani bodo zadovoljni in veseli, čuti, da povzdignil je svoj glas za mirno in blagovoljno poravnaje razpora mej Poljaki in Rusini mož odličin in veljaven, kot je tajni svetnik pl. Popiel v Krakovu. Proces zoper Rusine, ki se vrši te dni, razodej je te razprtije v živej svetlobi, in tako je prav, da je pričel Poljak kot zastopnik močnejše stranke, reševati kočljivo to vprašanje. Gotovo bode vsaka lepa beseda našla v Rusinih lepo mesto.

Začetkom avgusta imajo se pri deželnej vladi v Sarajevem izvesti znatne izpremembe. Guverner F. Z. M. baron Dahlen ide za delj časa na odpust, ker je bolan, in se vrne v Sarajevo od dat le svojo službo kateremu drugemu generalu. O novem civilnem adlatusu baronu Nikoliju pišejo, da je bil imenovan stoprv tedaj, ko je bil grof Khevenhüller, zdanji poslanec v Belem Gradu, odvrnil ponudbo za civilnega guvernerja bosenskega. Državni finančni minister pl. Kallay poda se prve dni avgusta za dva meseca v Bosno; z njim gresta tajnika Kučera in Horovic, potlej dozdanji konzul v Belem Gradu Anger pa dozdanji civilni komisar iz Novega Bazara Müller. Te osebe pomagale bodo upravljati Bosno merodajno, kar pa ne ide, če se znatno ne izpremeni dozdanje vodstvo bosenske dežele. Minister pl. Kallay povrne se za zborovanja delegacij zopet na Dunaj; najbrž se bo vsako leto baval nekaj časa v zasedenih deželah, da osobno in prav tam vpliva na vrhovno vodstvo civilne uprave.

Vnanje države.

Francoska zbornica imela je v 18. in 19. dan t. m. v posvetih dovoljenje kredita za bojne priprave. Freycinet razložil je tedaj svojo politiko gledé Egipta; jedro tega govora bilo je zatiranje, da francoska vlada hodila je vedno složno z Anglijo in evropskim koncertom. Govorniki od desnice in skrajne levice so sicer šibali to politiko vladino, ali Freycinet dobil je v Gambetti iskrenega zagovornika, ki je v kipečem domovinskem govoru branil čast in težnje Francije. Gambetta sklenil je svoj govor z besedami: „Za to dovoljujem denarje, ker je to narodna poli-

tika, če se zagotovi Egiptu bodočnost, če se Nilova dežela iztrže iz rok muzelmskega fanatizma, ter se dovede v zahodno politiko. Odobrim vam ta kredit z nadejo, da ostanete v tej politiki.“ — Egiptovski kredit sprejel se je na to z veliko večino glasov. Tik za to zmago vladino pa je stala demisija Freycinetovega kabineta! Pri interpelaciji gledé naprave osrednjega uradnega poslopja za méra v Parizi, kar je bil kabinet objubil, a ne izpolnil, prišla je vlada s svojim predlogom v manjšino, predlog pa, s katerim bi se zbornica upirala zoper zidanje mérovega poslopja, ta bil je sprejet. Za tega delj posvetoval se je kabinet dvakrat, kaj je storiti, in uže se je govorilo o demisiji in ministerskej krizi. Denes pa se poroča, da Freycinetova vlada ostane še na dalje, ker da se jej je pripravila zaupnica zborničina.

○ Egiptu: Poslanci evropskih vlastij, zbrani pri grofu Cortiji v Carigradu, posvetovali so se večeraj in predvčerajnjim o predlogu, kateri stavila sta v jasnej slogi zahodnji državi Anglija in Francija. Predlog gre na to, da bi se tema državama dovolilo, zasesti sueški kanal in spraviti ga v varnost. Braniti ta kanal, ki veže dve morji in loči dva sveta, velikansko delo, ki je stalo pol milijarde frankov a dogotavljalo se skoraj 12 let, braniti sueški kanal pred barbarstvom zdvijanega naroda skrb je vso Evropo, osobito pa Anglijo in Francijo, katerima gre tudi pot v Vzhodno Indijo. Za tega delj nij dvomiti, da bi konferenca ne sprejela tega predloga, in tako stopile bodo morebiti uže te dni angleške in francoske čete v Port-Saidu in Suecu na kopno, da začnó v imenu civilizacije stražiti sueški predor. Kakor hitro pa konferenca odobri predlog Anglije in Francije, v tem hipu pooblasti ti državi tudi za posredovanje v Egiptu sploh. Kajti to nij mogoče, da bi vojništvo angleško in francosko, stoječ ob Suecu, trpelo si za hrbtom egiptovske čete v njihovih trdnjavah, za to morali bodo stražniki Sueca Arabijevo gardo poiskati ter razkaditi jo. In v resnici Evropa skoraj ne bode več čakala na dovoljenje sultanovo, najmanj pa je Anglijo volja umakniti se iz Egipta turškim vojakom. Če tudi se je z nova poslalo na sultana vprašanje, ali prevzame intervencijo, vender je jasno, da bi vlasti rajše imele, da reče sultan: ne. Zdaj zahteva se le hitra in odločna odpoved, da bodo vlasti potem same uravnale stvar. Kajti razmere v Egiptu kličejo glasno na pomoč in ves svet želi, da bi se Turčija odločila hitro in tako pospešila delo konferenci. Ali, kakor nam večerajšnji naš telegram kaže, mudi se jim v Carigradu prav nič ne, ker sultan v svojem odgovoru predlaga novo konferenco. Torej zopet hoče se diplomacija zadržati in delo zavleči. Ali take poskušnje se Porti izplačale ne bodo in turški prijatelji bodo morali uvideti sami, da je hotel sultan biti prav zvit, a se je pokazal strašno okornega. Kake zmešnjave da se gode v turških vladnih krogih, kaže tudi to, da je sultan Derviš pašo najprvo poklical domov, potem pa zopet poslal mu ukaz, da ima ostati v Egiptu; Derviš pašo bil je uže na potu, ko mu Seymour pošlje sultanovo pismo, da se ima vrniti. Taka neodločnost zamore Turčiji le škodovati, kajti velevlasti izgubodo potrpežljivost in zgoditi se bode moralo, da se prekršijo vrhovne pravice sultanove v Egiptu, ko bo Evropa prisiljena, sama pomagati si. V Angliji in Franciji pripravljajo se neprenehoma na skupno posredovanje in gotovo bi se zavzeli obe, če bi se sultan premislil zadnji trenutek in bi prevzeti hotel nalog evropskega žandarma v Egiptu, nalog, ki se ga ves čas brani dosledno.

Dopisi.

Z Notranjskega 20. julija. [Izv. dop.] (Narodne slavnosti.) Lepa družba sedela nas je zadujo nedeljo v rajskeji Bistri okolo smerekove mize v lepej naravi, kar pridrdrajo mimo po krivej cesti štirje veliki vozovi, olupšani z zelenjem pa domačimi zastavami. „Živio narod!“ zaori od njih in prisrčni „Živeli!“ odmeva od nas! Vrhnika je, pa vrli Verd, in to samo čvrsto zavedno ljudstvo, pravcat narod.

Prijatelj, ki mi je dražji, nego ne vem kaj družega na tem svetu, vzklikne zraven mene: „Vrhnika je naša!“ In res, to je sad tamošnjih previdnih in naprednih narodnjakov: narodno njihovo društvo uspešno živi in dela, z njihovim vplivom leví se gasilno društvo in kaj se vsega ne pričakuje od kmetijske posojilnice, te prvenke v Notranjskeji!

In kam gredó ti ljudje tako ponosno pod domačim praporjem? K vrednim sosedom, v prijazno Borovnico, ki obhaja denes ljudsko veselico na plannem v prid „Narodnemu Domu“.

„Nikakor ne. — Kaj ne, z bodalcem ga je?“

„Ne, ne, zadavila ga je.“

„Da, živa istina.“

„Smrt prizadela pa mu je z velikim kuhinjskim nožem.“

„Jaz mislim z nožem za tranširati.“

„Da, Vi poznate dogodbo na drobno. Povem

Vam tedaj čisto resnico. Ko pridem ob šestih zjutraj gori pometat stopnice, vidim pred vrati stanovanja, v katerem sva zdaj midva, veliko lužo krvi. Vedeti Vam je namreč, da se umor nij dogodil v prvem nadstropju, kakor sem Vam pravil poprej iz previdnosti, ampak tu in sicer v sobi, katera Vam bode služila kot spalna soba.“

„Gotovo, kot spalna soba.“

„V tej sobi spi se izvrstno.“

„Mislim vsaj!“

„Tedaj ste se odločili, najeti to stanovanje?“

„Naznanil Vam bodem še denes popoldne svoj sklep.“

Nij treba mi praviti, da še zdaj čaka na moj odgovor in da si hišni oskrbnik bridko očita, da je bil proti meni preveč zaupljiv.

Namen moj nij, niti mi je naloga, da bi čitatelja v naslednjih hitrih vrstah k veselici vodil, ker je nje popis obljubljen od druge strani; le nekatere vesele in nekatere menj vesele vtise naj spravim na papir.

Pri narodnej tej veselici zbralo se je gotovo nad štiri sto zrelega naroda, večinoma poštenih kmetov in umnih obrtnikov. To je veselo znamenje! Sledili so govorom pazno, razumno in navdušenim zanimanjem, tako, da mora razgovorno seme kaliti v sad. Drugo je, kar nam je posebe godilo, da se naš priprost narod ob jednacih prilikah vede čedno, olitkano in zmerno, ljudstvo se ne zbira več kot nekaj za časa nemškega trinoštva po sejmi in žegnanjih, da bi popivalo, razsajalo in se pobijalo. Pri njem je viden sad domače omike in občnega napredka! Zatorej delajmo dalje, za tem pride i boljše gmotno stanje!

Prav srečen bil sem ta dan mej tem dobrim, zlatim našim narodom: marsikatero zdravo in resnično opomnjo čul sem iz priprostih ust. Ko tako mej drugim domačemu možaku pojasnujem naše slavnosti in svrhu „Narodnega Doma“ v Ljubljani, mi ta pretrga besedo: „kdo pa je vse iz Ljubljane tukaj-le?“ Nekaj sem govoril v opravičevanje, a v obče prestal. — Veliko resnice! Te veselice imajo dvojen namen: materijalen (ki je v Borovnici dosegel sto goldinarjev) za „Narodni Dom“, pa duševen — probujo in krepčanje narodne zavesti in samostojnosti. Če se pri tem po vrhu še pomisli, da živimo v časih železnice pa telegrafa in da se nij na nobeno stran oficijalno številni centralni odbor pokazal, moram le „sine ira et studio“ zabeležiti: caveant consules! Pri tacih razmerah se ljudstvo moti in delavne moči hladé!

No, pri vsem je naša Borovnica lahko ponosna! Notranjska bila je zastopana iz Bistrice, Postojine, Rakeka, Logatca i. t. d. Vrhnika bila je pa vsa na nogah!

Do zdaj imeli smo vrlo Vrhniko, domačo Borovnico z ljudskimi veselici in v nedeljo sledi Idrija. Nij se treba posebe napanjati, da vidimo, kako težaven položaj je imela in ima še sveta narodna stvar v Idriji, zatorej se mora ta v jednacih prilikah tem bolje v resnici po mogočnosti podpreti. Vztrajni in vzgledni nje domoljubi zaslužijo to do skrajne meje. Res, da je to mesto zelo od rok, ali storimo, kar moremo. Uže goreča volja in simpatija navdušuje in podpira pri domoljubih!

Za Idrijo bomo precej bliže 3. septembru, velike narodnej notranjske slavnosti. In pri tej smo se na vse kraje od bele Ljubljane do juga, od desne do leve tako obširno angažirali, da zavisi od nje vspeha dober del naše narodne časti. Stoj torej možko vsak in dosledno svojej moči in prevzetej nalogi! Mandat nalaga dolžnost in dana beseda pripenja moža!

Cela krajina notranjska čaka mej upom in strahom tega dneva. A da storimo vsak svoje, zatonil bo v veliko korist naše slovenske stvari, v pošten prid „Narodnemu Domu“ in v živ dokaz našim slepim nasprotnikom, da nam je v istini za omiko, napredek in blagostanje svojega naroda. Na svidenje!

Dorán.

Iz Ptuja 20. julija [Izv. dop.] „Ravnopravnost je garantirana vsem narodom v členu 19. osn. postav tudi nam Slovencem“. Tako tolazilo se daje vedno našim gg. poslancem, ko potrkejo pri „vsem narodom“ pravičnej vladi.

Kako garancijo pa imamo v „praksi“, to je v izpeljavi ravnopravnosti? Na to odgovoriti je nam jako težko, kajti vse naše prošnje so bob ob steno, uraduje se še kakor se je uradovalo pred 18. aprilom t. l. ravno tako, kakor bi se ne bil izdal nikakeršen ukaz. — Z veseljem pa smo v včerajšnjem „Narodu“ čitali, da se v Celji vrši v istini prava ravnopravnost, slovenska vloga reši se slovenski, s slovenskimi strankami se zapisniki pišejo v slovenščini, isto tako se godi z nemškimi vlogami in z nemškimi strankami. Vzdihnilo smo ter dejali sami pri sebi, kedaj bodemo dosegli tudi mi. Pri nas se namreč brez male izjeme rešujejo slovenske vloge še vedno v nemščini, s samo slovenskega jezika zmožnimi

strankami pa se zapisniki pišejo kakor poprej nemški. Mi to ravnaje ter kračenje ravnopravnosti tem bolj obžalujemo, ker je v našem okraji, kjer prebiva 50.000 prebivalcev le 2500 tacih, ki so pri zadnjem številjenji svojo „Umgangssprache“ zaznamovali nemški in ker tej sodnji predseduje občeslanski jako marljivi okrajni sodnik, a še bolje bi nam dejalo, ko bi hotel gledé ravnopravnosti za to skrbeti, da bi se ta tudi v dejanji izvrševala, kar se da prav lahko izvesti. Mi se tedaj nadejamo, da bode tudi v tej zadevi v prihodnje — bolje!

Iz Sevnice 20. julija. [Izv. dop.] („Deutscher Schulverein.“) Kakor marsikam drugam, tako se je tudi k nam priklatala nemška kuga t. j. „deutscher Schulverein“. Da ves slovenski svet zve, kako da se je tukajšnja „Ortsgruppe“ osnovala, vam hočem povedati. Sevnicanje smo imeli dozdej le dva huda nemškutarja g. Kautschitscha in Smrekarja, potem še sodnika in sodniškega pristava. S trirazredno slovensko šolo smo bili dozdej prav zadovoljni in smo prav mirno in srečno živeli. Lani si je kupil sevnisko graščino neki Ausserer, zagrizen Nemeč, ki bi nam rad tukajšnjo šolo s silo ponemčil. Pa vse njegovo prizadevanje je bilo zastoj. Da bi se pa otroci vender le nemškega jezika naučili, ustanovil je Ausserer pri nas nemški „Schulverein“. Udje tega zloglasnega društva so gori omenjeni gospodje; a večina udov obstoji iz Ausserjevih hlapcev in dekel, katerih ima res mnogo. Za te uboge prisiljene ude nemškega „Schulvereina“, ki so vsi Slovenci in Slovenke in niti besedice nemški ne umejo, plačuje Ausserer iz svojega žepa mesečnino. Tako se zlorabi naše ubogo ljudstvo. Ker pa še „Ortsgruppe“ nijma dovoljenja, nemško šolo odpreti, upamo za gotovo, da nas bode ministerstvo pred to nemško nesnago obvarovalo. Gospodu Aussererju pa svetujemo, da se naj slovenskega jezika nauči, ako hoče s svojimi posli občevati; zaradi jednega tujca se ne bo nikdar cela fara učila nemščine.

Domače stvari.

— (Dnevni red) javnega občnega zbora krajskega obrtniškega društva v nedeljo 23. t. m. ob 10. uri v magistratnej dvorani je sledeči: 1. Govor državnega poslanca g. Kluna o načrtu obrtne postave; 2. Resolucija, ki naznanja želje obrtnikov in 3. Vzprijem novih udov.

— (Gospod Fr. Gerbič,) cenjeni naš rojak in pevec, imenovan je profesorjem na konservatoriji v Lvovu. Blagemu možu, ki nij mogel v svojej domovini dobiti delokroga, ki pa je vselej mej nami nabral si lepih zaslug za probujenje narodne zavesti, na tujem pa glasil se v slavo slovenskega imena, — čestitamo prav iz dna srca o tej veselej novici, da mu je odmerjeno tako lepo mesto v bratih Poljakih!

— (Umrli) je po kratkej a mučnej bolezni na svojem domu v „Zgornjih Pirnicah“ pri Medvodah (fare Smiednik) nadepolni mladenič Francè Hujan, dijak 7. latinskega razreda, v 19. letu svoje dóbe, včeraj zjutraj ob 3/4.6. Pogreb bode v soboto zjutraj. Pokojnega priporočamo v blag spomin vsem znancem in prijateljem, posebno pa dijakom.

— (Gospa Marija Drenik) razstavi vezenino in drugo v njeno kupčijo spadajoče blago, predno je pošlje v tržaško razstavo, na ogled sl. občinstvu in sicer v stanovanji (Kongresni trg, 14. II.) v nedeljo in ponedeljek od 9.—12. ure dopoldne in popoldne o 3.—6. ure. Vstopnina po 10 novcev za „Narodni Dom“.

— (Predmete za tržaško razstavo namenjene,) katere je g. J. Mathian včeraj in predvčeranjim v kolizeji postavil na ogled, prišlo je gledat na stotine ljudij. Vsi so bili polni hvale o dovršeno umetnem delu in finem ukusu ter se uverili, da bode Ljubljana s temi izdelki odlično zastopana.

— (Poučevalni kurs za orglavce) v Alojzijevišči, prirejen od cecilijanskega društva, bode se vršil od 24. popoldne ob treh do 29. julija. Obsejal bode nauk o koralnem in figuralnem petji ter petji po številkah, iz harmonije o trizvoku, iz liturgije in zgodovine cerkvene glasbe. Udeležniki

se bodo tudi učili nove maše g. A. Foersterja: „S. Jacobi Ap.“ ter ob jednem videli, kako se mora dirigovati. Koncem poučevalnega kursa bode poskušnja orgljarskih šolarjev, h katerej so uljudno povabljeni vsi prijatelji cerkvene glasbe. Uže lani, ko smo imeli prvokrat poučevalni kurs, prišlo je bilo lepo število gg. poslušavcev, ki so bili z njim prav zadovoljni; letos jih pričakujemo še več in še večjega vspeha.

— (Mrtvih rib,) mej njimi jako velikih, bilo je včeraj dopoldne videti na stotine v Savi, pri nekaj Gregoričevem málinu pod Šmarno Goro. Ribiči navajajo kot uzrok to, da v tovarnah na Goricanih in v Medvodah vlivajo v vodo razpuščene, ribam strupene kemikalije. Zakupniki ribštva v Savi vložili bodo proti vodstvu društva „Leykam Josefthal“ pritožbo na c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani.

— (Razpisane učiteljske službe:) Druzega učitelja na dvorazrednici pri Devici Mariji v Polji. Plača 400 gld., prošnje do 31. julija t. l. — Na dvorazrednej ljudskej šoli v Bohinjskej Bistrici služba družega učitelja s 400 gld. na leto in preklicljivo nagrado 60 gld. Prošnje do 25. avg. t. l.

— („Kmetiski prijatelj“), ki se je porodil v Celji iz nezakonske matere „Cillier Zeitung“, prinaša, kakor poroča „Slov. Gospodar“, polno torbo lažij, jezik pa je po celjsko-nemčurskej šegi „pisel supen, pisel flajš, pisel bindiš, pisel tajč.“

— (Razstava.) Zadnji petek je imel izvrševalni odbor za razstavo sejo. Tajnik Bujatti je bral natančno poročilo o vseh stavbah, pripravih in troških za nje. Po odborovem proračunu, če se primerijo troški z gotovimi dohodki, ostane najmanj 12.000 gold. dobička. Ta svota se porabi v priredbo raznih svečanostij. — Nadalje je odbor po daljšem posvetovanji sklenol, živinsko razstavo opustiti! Povod tega nepričakovanega sklepa je ta, da se je premalo razstavnikov živine oglasilo, kar prav obžalujemo. — Odbor je tudi konečno določil, da se razstava otvori, kakor smo uže pisali, 1. avgusta. — Te dni je poslalo mnogo razstavnikov svoje zastopnike v Trst, da poslano blago spravijo na odrejeno mu mesto in ga nadzorujejo. Uže zdaj se vidi na tržaških ulicah dokaj tujcev. — Hrvatska bo na tržaške razstavi prav vrlo in lepo zastopana, iz vseh krajev hodijo poročila, da razstavi najboljše obrtniško-poljedelske proizvode. Napravila je tudi lasten in krasen praviljon v staro-hrvatskem zlogu, ki je zbog lepote Tržačane osupnil, da ga vsi vprek hvalijo, kar je na čast hrvatskemu imenu. Zgradbo sta postavila hrvatski arhitekt g. Bole in vseučilišni profesor g. dr. Kršjavi; zastopnik Hrvatske pa je pri razstavi rodoljubni veletržec g. Mate Polić. — Slovani, ki mislijo priti gledat razstavo, naj prihod tako ravnaajo, da se lahko vdeležé velike svečanosti, katero priredi 10. septembra pod pokroviteljstvom Njeg. ces. visokosti cesarjeviča Rudolfa stoječe „delavsko podporno društvo“, ki blagoslovi svojo zastavo. — Ogrski oddelek toži, da ima premalo prostora, če tudi je poprej 192 □ m. odstopil avstrijskemu oddelku, zato pa misli napraviti posebno galerijo. — C. k. vladni komisar za bosniško razstavo je tudi uže všel in v Trst ter začel svoja dela, ta razstava bo v poslopji št. I. Orientalni muzej bo imel popolnoma opravljeni turški salon. Tržaško razstavo odpre nadvojvoda Karel Ludovik osobno. Cesarjevič in visoka njegova so-proga jo obiščeta najbrž v začetku septembra, cesar in cesarica pa v drugej polovici meseca septembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 21. julija. Profesorji „pemske“ (böhmisch) pravoslavne fakultete objavljajo izjavo, v katerej mené, da je urejenje državnih izpitov po naredbi 27. junija najprimernejša izvršitev cesarskega odločila od 11. aprila 1881.

London 21. julija. „Daily News“ pišejo: Angleška vlada je tega mnenja, da je Porta s svojo izjavo, da je zdaj pripravljena udeleževati se konference, odbila povabilo, naj pošlje vojakov v Egipet. Od strani Angležev odpošlje se tedaj nemudoma ekspedicijska vojska v Egipet,

z nalogom, da se kedivu zopet pridobi avtoriteta in se čuvajo mejnarodne pravice.

Aleksandrija 21. julija. Arabi sklical je skupščino paš, ulemov in dostojanstvenikov, da se določi, se li more pri prijateljskih razmerah kediva z Angleži ubogati poveljem, da se ustavi oboroževanje. Skupščina sestavila je komisijo v pretresovanje vsega, česar kediva dolžijo.

Carigrad 21. julija. Poslaniki povabili so Porto, naj se udeleži konference v soboto.

Razglas.

Odbor Glasbene Matice v Ljubljani je v svojej seji dne 14. julija t. l. soglasno sklenil ustanoviti glasbeno šolo in sicer za petje, klavir in gosli. Šola za petje je namenjena odraslim moškega spola, šola za gosli dečkom od 8. do 12. leta, šola za klavir pa mladini obojega spola od 8. do 14. leta.

Nauk bode brezplačen.

Starši, ki žele svojo za glasbo sposobno deco pošiljati v to šolo, naj se oglasé vsaj do 8. avgusta t. l. v pisarni Glasbene Matice (Bleiweisova hiša pred škofijo št. 16 v II. nadstropji) in sicer prve 3 dni v tednu od 1. do 2. ure popoldne; gospodje pa, ki se hočejo vpisati v pevsko šolo, naj se oglasé ob nedeljah in četrkih ob istej uri.

Slavna uredništva pa naj blagovolé ta razglas v svojih listih ponatisniti.

V Ljubljani, dne 21. julija 1882.

Za odbor Glasbene Matice:

Fr. Ravnikar,
prvosodnik.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek . . . . . 3800 gld. 79 kr.

G. Valentin Grčar, restavratér v ljubljanskej čitalnici, za julij . . . . . 2 " " "
Par četrtošolcev v Ljubljani . . . . . 3 " " "
Stava Knez-Grčar . . . . . 1 " " "
„Sokol“ v Opočném v Čeah . . . . . 5 " " "

Darila, nabrana po p. n. gospema Grasselli in Murnik v Ljubljani:

	5 gld. — kr.
G. Toma Zupan (60 gld. v jednom letu) za julij 1882	5 " — "
Gspdc. Josipina Arce	1 " — "
Gospa Marija Turk	20 " — "
Gospa Amalija Fabian	50 " — "
G. P. Urh	15 " — "
G. P. Flis	4 " — "
G. Urbas	50 " — "
G. A. Čebašek (za zdaj)	50 " — "
G. A. Zamejec (za zdaj)	10 " — "
G. J. Marn	10 " — "
G. J. Volc	5 " — "
Gospa M. K.	5 " — "
G. F. Schmitt	5 " — "
G. Anton Jentl	2 " — "
G. Iber	2 " — "
Gospa G. Nekrep	5 " — "
Gspdc. Marija Podkrajšek	2 " — "
Gg. Schussnig & Weber	2 " — "
G. Anton Schuster	1 " — "
Gospa M. R.	1 " — "
Gospa Orešek	2 " — "
Gospa Ana Hofbauer	2 " — "
G. Pauschin	5 " — "
G. Oroslav Dolenc	5 " — "
G. dr. Kapler	1 " — "
G. Krejči	2 " — "
G. Gerber Matija	20 " — "
G. Taubornino	1 " — "
G. Kirbisch	3 " — "
Gospa Marija Drenik	100 " — "
G. dr. Jarnej Zupaneč	5 " — "
Gospodičine Pregl	5 " — "
Gg. Terček & Nekrep	2 " — "
Gspdc. Ana Šinkovec	2 " — "
G. Simonetti	2 " — "
Vkupe	405 " — "
Vkupe	4216 gld. 79 kr.

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
17. julija	Ob 7. uri zjutraj	730-34 mm.	+ 23-2° C	slaboten jugozahod	oblačno	0-00 mm.
	ob 2. uri popoldne	730-61 mm.	+ 25-4° C	slaboten jugozahod	deloma jasno	dežja.
	ob 9. uri zvečer	732-34 mm.	+ 20-6° C	slaboten jugozahod	jasno	
18. julija	ob 7. uri zjutraj	736-26 mm.	+ 18-6° C	slaboten jugozahod	jasno	0-00 mm.
	ob 2. uri popoldne	736-50 mm.	+ 27-6° C	slaboten jugovzhod	jasno	dežja.
	ob 9. uri zvečer	738-66 mm.	+ 21-8° C	slaboten jugovzhod	jasno	
19. julija	ob 7. uri zjutraj	742-01 mm.	+ 18-0° C	slabotna burja	jasno	0-00 mm.
	ob 2. uri popoldne	741-03 mm.	+ 26-8° C	slaboten vzhod	jasno	dežja.
	ob 9. uri zvečer	741-25 mm.	+ 20-2° C	slaboten vzhod	jasno	
20. julija	ob 7. uri zjutraj	740-27 mm.	+ 17-6° C	slaboten gorenjec	jasno	0-00 mm.
	ob 2. uri popoldne	737-33 mm.	+ 27-9° C	zmerna burja brezvetrije	jasno	dežja.
	ob 9. uri zvečer	737-23 mm.	+ 21-5° C	slaboten gorenjec	jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je ostal na vzhodu jednak, na zahodu se je pa precej močno vzdignil; vsled tega je bil precej nejednakomerno razdeljen in je znašal razloček mej maksimum in minimum 10-50 mm. Vetrovi so postali vsled tega nekoliko močnejši; sploh so pa prevladovali severni in zahodni vetrovi nad južnimi in vzhodnimi. Temperatura je ostala precej jednaka, nekoliko nad normalom; razloček mej maksimum in minimum je znašal 11-0° C. Nebo je bilo večinoma popolnem jasno, vreme suho, stanovitno in vroče.

Tujci:

20. julija.

Pri **Slonu**: Gosch z Dunaja. — Sekula iz Ljubljane. — Maurer iz Celovca. — Pola iz Trsta. — Kleyle iz Gradca.

Pri **Maličih**: Grof Attems iz Gradca. — pl. Vesteneck iz Novega Mesta. — Rose z Dunaja. — Ungar iz Litije. — Gozani iz Kranja. — Winde iz Prage.

Pri **bavarskem dvoru**: Feyl z Dunaja.

Dunajska borza

dne 21. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77 gld. 35 kr
Srebrna renta	78 " — "
Zlata renta	95 " 10 "
1860 državno posojilo	131 " 80 "
Akcije narodne banke	829 " — "
Kreditne akcije	325 " 60 "
London	120 " 35 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 55 "
C. kr. cekini	5 " 67 "
Državne marke	58 " 80 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 120 " — "
Državne srečke iz l. 1864	100 " 172 " 70 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95 " 15 "
Ogrska zlata renta 6%	119 " 90 "
" " " 4%	89 " 10 "
" " " 5%	87 " 50 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 " — "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120 " 35 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 " 50 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " — "
Kreditne srečke	100 gld. 176 " 50 "
Rudolfove srečke	10 " 20 " 60 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 122 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225 " 75 "

V Lescah

bode v nedeljo 23. t. m. v Wuchererjevej gostilni

splošna veselica s plesom,

pri kateri bode sviral oddelek vojaške godbe pešpolka Velikega kneza Mihaela v novo odprtem salonu. Vstopnina je za gospode 50 novčičev. — K obilnej udeležbi vabi

Janez Wucherer,
gostilničar.

(478—2)

Mazilo za lase!

Po prof. dr. Pithu.

Jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasó lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob jednem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim uspehom pri tisočih.

I lonček za dolgo časa samo 60 novcev prodaje pravega le lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani na Mestnem trgu. (467—1)

Hiša se proda,

nova, s 4 sobami, z živinskim hlevom in s 470 □° obsezojočim vrtnom, na opekarskej cesti v Trnovskem predmestji št. 7. Na polovico plačila bi se nekoliko časa počakalo.

Janez Turšič.

(388—12)

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljanji

Kothejeve zobne vode

1 steklenica 35 kr., še kedaj čuti zobne bolečine ima iz ust duh.

J. G. Kothe,

umirov. dvorni založnik v Mödlingu pri Dunaji, vila Kothe.

(144—21)

V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarji **Jul. pl. Trnkoczyji** in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, prodajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodec,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper kró v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratnici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Krensiar, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajskej cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, s'lečica mora biti zapečatená z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodniško spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki némajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj naznani, da bodo sodniški kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—45)

Malinovec

najboljše vrste

v steklenicah po 1100 gramov gld. 1 in po 400 gramov 40 kr.

Naročila izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju kupila. (451—2)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.

„JANUS“

vzajemna zavarovalnica za življenje na Dunaji.

Ustanovljena 1839.

Stanje konec 1881. leta:

Zavarovan kapital v 25,151 policah gld. 2,000,000
Rezervni fond 5,188,159
Izplačanih za l. 1881 403,943

Izplačanih iz za ustanovljenja čez gl. 7,000,000 Dobiček za l. 1881 158,190
Čisti dobiček (100%) razdeli se vsako leto mej članove in za leto 1882. znaša ta 22% letne premije.

V zadnjih 10 letih povrnilo se je po čez 20% premije.

Za naročila priporoča se

glavna agentura za Kranjsko
v Ljubljani, Mestni trg 14, II. nadstr.
B. Zegner.

(478—1)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.